als maar mogelijk is, behoort bepaald tot een goed Nieuwjaarsfeest, opdat de booze geesten van het oude jaar door het geweld verjaagd worden. Oud en jong, groot en klein, arm en rijk, neemt met hartstochtelijken ijver aan het spektakel deel, dat den ganschen tijd van het Nieuwjaarsfeest door aanhoudt, en dat een nerveus mensch tot zelfmoord kan drijven. Op den eersten feestdag leggen de familieleden en bekenden bezoeken bij elkaar af, waarbij de beste kleeren worden aangetrokken. Men geeft elkaar bij deze gelegenheid wederkeerig geschenken, evenals het dienstpersoneel bij de rijke families met geschenken bedacht wordt.

„Kung hai fatoi": „Ik wensch je rijkdom", doorklinkt op het Chineesche kerstfeest de lucht. Overal ziet men elkaar begroetende en gelukwenschende Chineezen, die onder feestelijke buigingen en het gebruikelijke „chin chin" (heil! heil!) de samengelegde handen naar het voorhoofd brengen, om dan eenige minuten bij elkaar te blijven staan. Roode vaantjes en wimpels hangen van de huizen af, groote roode briefjes met gelukwenschen zitten op de meestal gesloten deuren der winkels. Is een dezer laatsten open, dan ziet men het mooi opgetooide en met hyacinten en narcissen versierde huisaltaar, met de beelden van den god van den rijkdom en het lange leven. Kaarsen branden den een of den anderen ter eere, ook heeft men voor de goden een goed ontbijt klaargezet, terwijl voor de bezoekers schalen met amandelen, het symbool der welvaart, en geroosterde kalebasvruchten klaarstaan. In de rijke huizen is er champagne, in de arme rijstwijn. — De gestad lijkt in die dagen uit één heele enkel knaleffect te bestaan. In alle straten knalt het als peletonvuur, kanonschoten donderen er doorheen. Het hoofdvuurwerk echter vormen zevenklappers en voetzoekers, die in reuzenhoeveelheden verdaan worden.

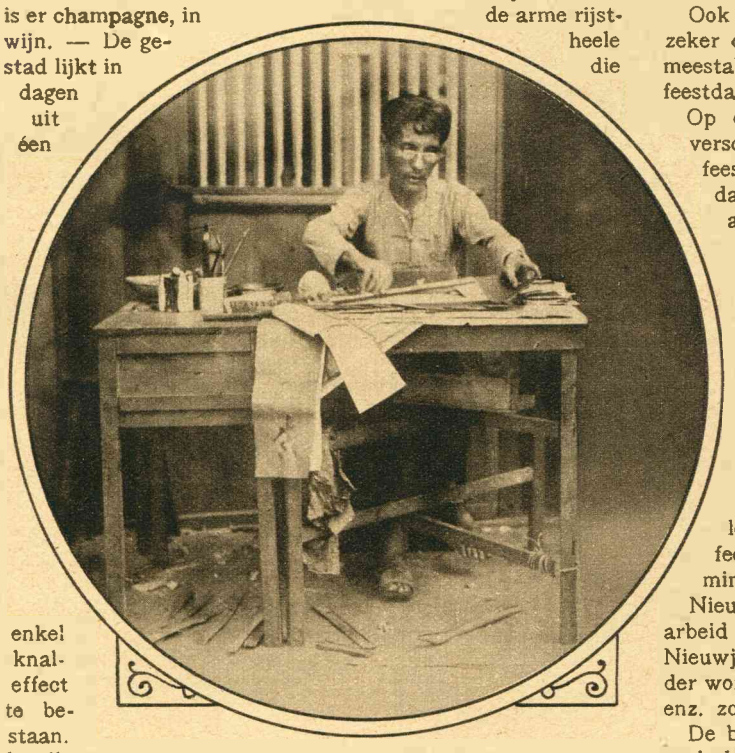

CHINEESCHE NIEUWJAARSGEBRUIKEN.

Een schrijver van nieuwjaarswenschen en -spreuken. Hij zit op de markt, waar hij tegen een geringe vergoeding de gelukwenschen schrijft op rood papier.

De Chineesche kinderen scheppen er een vermaak in een of meer van hun kameraden te verkleeden als draak en met dezen langs de huizen te gaan om gaven in te zamelen. Dezen geeft men ook altijd rijkelijk, omdat men de geesten voor het nieuwe jaar niet wil vertoornen.

Bij de Mohammedanen valt nieuwjaarsdag gewoonlijk begin October. De Mohammedanen vieren dezen dag, evenals de Chineezen, met alle luxe die hun ter beschikking staat. Iedereen gaat in zijn nieuwe pak naar de moskee, wandelen en visites maken. Meestal zijn hun visites van een verschrikkelijk vuurwerk vergezeld, dat door de bedienden of kinderen in elkaar wordt gezet. Overal wordt dien dag vuurwerk aangestoken en hoe sterker het donderen en klappen ervan is, des te grooter is het plezier van deze menschen.

Maar ook bij de Javanen speelt het Nieuwjaarsfeest een zeer groote rol. Het duurt meestal een gansche week.

Gedurende dien heelen tijd wordt niet gewerkt. Spelen en dansen wisselen elkaar die dagen af.

Ook de arme koelies, die op de plantages werken en in zeker opzicht van de hand in den tand leven, vieren het meestal zoo buitensporig, dat zij gedurende de nieuwjaarsfeestdagen zeer aanzienlijke schulden maken.

Op de plantages, die een groot aantal Javanen werk verschaffen, ligt de arbeid gedurende het nieuwjaarsfeest stil. Het bestuur der plantage zorgt ervoor, dat er gedurende de feestdagen geen gebrek is aan vleesch en drank, om een goede stemming onder de arbeiders te onderhouden. Gewoonlijk wordt ook nog een groot aantal inboorlingen-muzikanten en -danseressen gehuurd, die de inboorlingen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat bezighouden. Het hoogtepunt van den dag wordt echter gevormd door het verloten van geschenken van allerlei aard, die door het plantagebestuur geschonken worden. Mondorgels, harmonica's, bonte doeken, sieraden, allerlei gebruiksvoorwerpen wisselen af met tabak, pijpen, enz., en brengen den feestvierders een nog meer verheven feeststemming bij. — Een eveneens groote rol speelt het Nieuwjaarsfeest bij de Japaneezen. Ook hier ligt de arbeid voor eenige dagen stil en reeds de dagen vóór het Nieuwjaarsfeest worden met het versieren en inrichten der woningen en den inkoop van levensmiddelen, koeken, enz. zoekgebracht.

De buren bezoeken elkaar, in hun beste plunje gestoken, wederkeerig.

Nieuwjaar is het feest van het geluk bij de Japaneezen, en daartoe behoort ook een zwaar gedekte tafel, met de zeven traditioneele gerechten.

NIEUWJAAR IN JAPAN.

Japansche kooplieden vóor hun ter gelegenheid van het Nieuwjaarsfeest versierde huizen. Zij verkoopen strikken en andere voorwerpen, vervaardigd uit rijststroo, ter herinnering aan den strijd tusschen de godin van het zonlicht en den god der duisternis (zie het artikel).

Een groote lakschaal bevat de gerechten, zonder welke een Japansch Nieuwjaarsfeest nu eenmaal niet gedacht kan worden. De schaal bevat een rijstkoek in den vorm van den heiligen spiegel van den Shitogodsdienst; volgens het geloof der Japanners bevat hij alles, wat voor de spijsvertering toelaatbaar is.

Verder sinaasappelen, op groene bladeren, gedroogde kastanjes (die volgens het geloof der Japanners de overwinning belichamen), dadels, (die een groote geneeskundige waarde bezitten moeten), gedroogde sardijnen, die een groote trouwhartigheid beteekenen, daar de sardijn nooit alleen zwemt, kreeften (volgens het geloof der Japanners is de kreeft het symbool des levens door zijn lange scharen en gebogen rug).

Het leven zal zoolang duren tot de armen zich hebben uitgestrekt zoolang als de scharen zijn van den kreeft en tot de rug zich kromt als die van den kreeft.

Voorts een haringkuit, de tafel van het Elysium van de drie eilanden, die volgens een legende ergens in de zee liggen en waar de woningen der menschen uit puur goud en zilver bestaan.

Bij de geheele feestelijkheid speelt ook het „jonge water" een groote rol.

Dit is bij de eerste lichtstralen van den beginnenden dag aan de bron geschept, om daarmee de nieuwjaarsthee te trekken.

Een eveneens groote rol spelen bij het Nieuwjaarsfeest in Japan de huisversieringen. In de eerste plaats bamboes- en sparretwijgen, die met haar altijd-groene bladeren een eeuwig leven verzinnebeelden. Daarnaast ontbreken nooit de strikken van rijststroo, die zinnebeeldig de lente voorstellen en aan den ouden tijd herinneren moeten, toen de godin van het zonnelicht, tengevolge van de ontevredenheid van den god der duisternis, gedwongen werd, van haar plaats op te staan. Daarbij diende haar het rijststroo als wegwijzer.

CHINEESCHE NIEUWJAARSGEBRUIKEN.

Een Chineesche koopman in Tonkin met vuurwerkartikelen voor het Nieuwjaarsfeest.

De Japanners achten het niet noodig, op dien dag den tempel te bezoeken om de goden te verzoenen. Het meerendeel der Japanners amuseert zich veel meer in de nabijheid van het huis, waarbij spelen van het jonge volkje voor het huis een groote rol spelen.

Jonge meisjes bedekken haar gezicht met witte doeken en wandelen zoo van huis tot huis, waarbij ze de Shamisen (het Japansche nationaal instrument) bespelen, om aldus volgens het geloof der Japanners de vogels te verdrijven, die ziekten over de huizen der rijken en armen brengen.

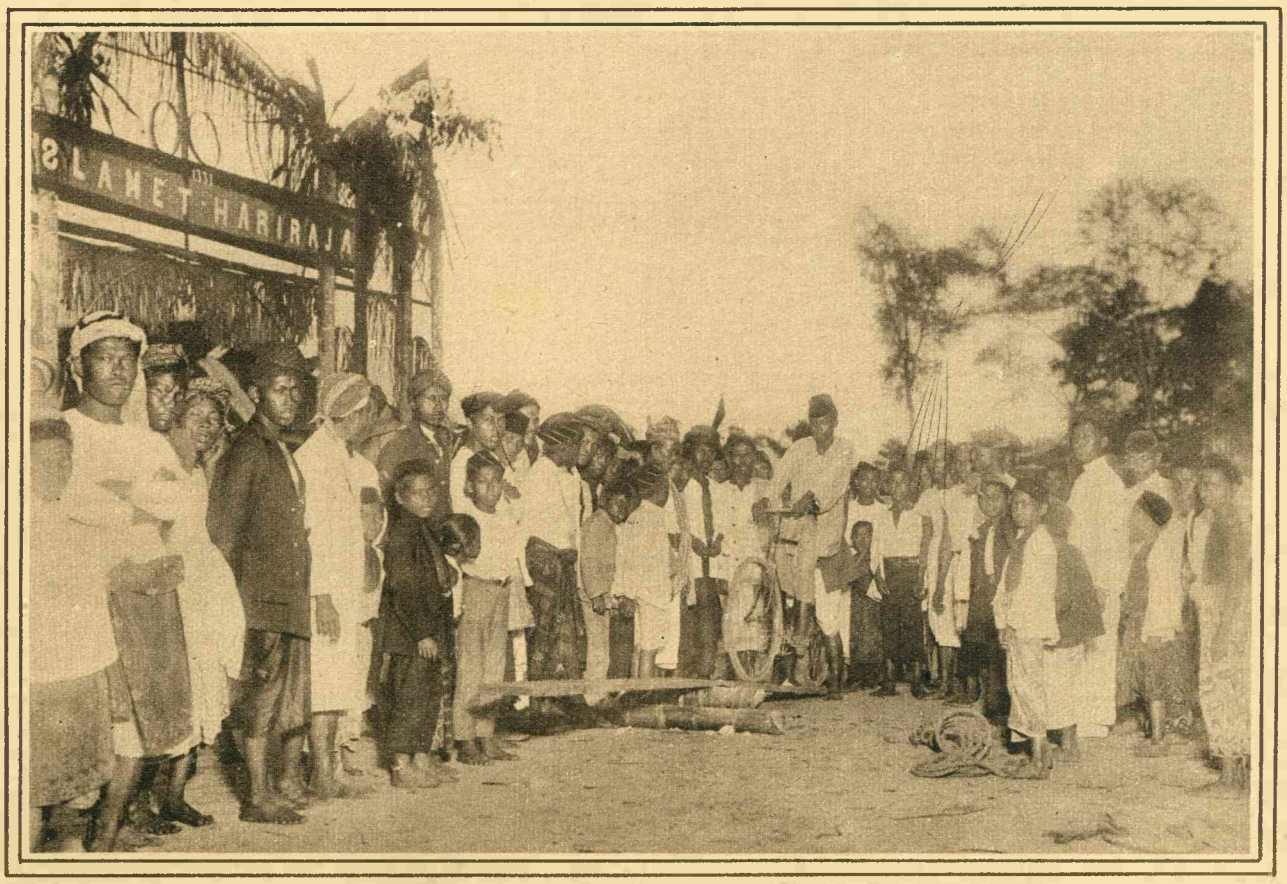

HET NIEUWJAARSFEEST OP SUMATRA.

Ook bij de Maleiers speelt het Nieuwjaarsfeest een groote rol. Links zien wij Maleische Nieuwjaars-decoraties; op den voorgrond een geliefd Nieuwjaarsvermaak der inboorlingen. Met een plank en een daaronder geschoven houtblok wordt een wip samengesteld, die de inboorling met zijn fiets moet berijden zonder om te vallen. Meestal worden bij deze gelegenheid kleine weddenschappen gesloten en prijzen beschikbaar gesteld.